

Süleyman Bektaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.10.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Süleyman Bektaş (Çağdaşı: 1954-)

1954 yılında Adana/Kozan ilçesinde doğdu, ilk, orta ve lise öğrenimini Kozan'da bitirdi, A.Ü.A.Ö.F. önlisans mezunu, Adana- Tufanbeyli, Feke, Kozan, Tokat-Almus, Osmaniye-Bahçe, Hatay-Erzin ve Malatya'da Seçim ve icra müdürü olarak devlet memurlukları yaptı.

Şiirlerini (Çağdaşı) mahlasıyla yazmaktadır. Şiirde hece vezni ve kafiye düzenini daha çok sevmektedir. Şiirlerinin bazılarını Türk halk müziği formunda besteleyip kendi sazıyla amatörce çalıp söylemektedir.

Lise yıllarından itibaren şiir yazma merakı olsada, 1979 yıllarından itibaren yazmaya başlamıştır.

Eserleri:

Şairin 'Aşk Çerçeveye Sığmaz' isimli, ebasımevi'nden bir adet kitabı yayınlanmıştır.

20 Numaradaki Kiracı

Öyle efkârlıyım ki bu akşam.
Yapayalnız kendi halime,
Sessiz bir yolculuğa çıkıyorum.
Bir eski tanıdığımı.
Ağlamak istiyorum yokluğuna
Hayal edip dizlerinin dibinde,
Haykırmak istiyorum var gücümle.
Onu özlediğimi tüm benliğimle,
Bir not düşünüyorum hatıra defterime,
Yirmi dört aralık dokuz yüz seksen üç.
Geriye sayıyorum artık zaman geç,
Bir, iki, üç, dört, beş, altı,
O tatlı anılar çok geride kaldı.
Yeniden giriyorum kaderin çıkmaz sokağına,
Dolaşıyorum kapı, kapı.
Soruyorum her gelen, geçene.
Yirmi numara burası mı?
Öyle üzgün yüzler, öyle yabancı.
Hüzün okunuyor her birinin yüzünde.
Boş bakışlar acı, acı.
Ve gittiii! Diyor; hıçkırarak bir bacı.
Saçlarını yolmuş, gözleri yaşlı.
Taşındı... Diyor, taşındı buradan.
Taşındı ebedi evine.
Yirmi numaradaki kiracı,.

Süleyman Bektaş

Aşığım ben kuş sesine

Kuş sesine kuş sesine.
Aşığım ben kuş sesine.
İster kanarya ister karga,
Aşığım ben kuş sesine.

Bülbül, serçe, kanarya, karga.
Hepsinde bir nağme varya.
Hepsi benzer yar sesine.
Aşığım ben kuş sesine.

Gül bahçemde güller açar.
Bülbüller güle yaklaşır.
Gönül parkım dolup taşar.
Aşığım ben kuş sesine.

Bahçemdeki gül ağacı,
O da Mevla'ya duacı.
Bülbüldür o nun aşığı.
Aşığım ben kuş sesine.

Süleyman Bektaş

Aşk Acısı Bal Olur

Var git, gönlündeki sevdalar ile.
Yârin duymadığı sedalar ile.
Gözyaşı sel olur vedalar ile.
Aşkını anlayan bulunur elbet.

Yanık türküleri huşu söylersin.
Dağa söyler, taşta, kuşa söylersin.
Dile güç, elli üç yaşa söylersin.
Seni de dinleyen bulunur elbet.

Var git; yolun gönül dağına çıkar.
Döne döne aşkın bağına çıkar.
Aşk, acı bal olup damağına çıkar.
Tada tada, anzer bulunur elbet.

Ozan Çağdaşı'ye durak mı olur.
Ağlamadan gülen yürek mi olur.
Bilmem, fazla söze gerek mi olur.
Aşığın feryadı duyulur elbet

Süleyman Bektaş

Aşk çerçeveye sığmaz

Ne ararsın özgürlüğü?
Kalbin özgür olmayınca.
Tutsak olmuş sevgiliyi,
Azat edip salmayınca.

Gönül gözün boyuyorsun.
Başucuna koyuyorsun.
Çerçeveye sığmayınca,
Aşka kural koyuyorsun.

Süleyman Bektaş

Bıdım

Sıra dađlarda kar var kar.
Dađlar arasında sensin bıdım,yar.
Buralarda her nesnede adın var.
Sevgin kalbimizde kadim yar.
Gönlümüz her an orada.
Lakin, kapalı yollar.
Ama sen üzölme ha!
Başladığı yerde biter, tüm yolculuklar.
Bu ayda olmazsa gelecek ayda,
Bilki kavuşmaya gebedir,
Ölümden gayri, tüm ayrılıklar.
Hasret sevgiyi pekiştirir.
Sen üzölme ha! kızımız.
Yeter ki, ebedi ayırmasın, alın yazımız.

Süleyman Bektaş

Bir gece çaldım dün gece Felekten

Ne zaman bir yaprak kımıldasa,
Benimde yüreğim kıpırdar.
Bir sevgi belirir içimde.
Bu bir aşk belki de.
Bu bir sinyal, bir elektrik,
Bu bir ileti sevgiliye.

Rüzgarla yaprağın söyleşisini dinledim.
Dün akşam kulübemde.
Dallar arasından süzülen ay ışığında.
Kulübemin çinko tavanının,
Fon müziği eşliğinde.
Şarkılar söylüyordu kavak yaprakları.
Raksediyordu asma dalları.
Kulübemin saçaklarında.
Yıldızlar parlıyordu yanaklarında.
Halay tutmuş sarmaşık güllerinin.
Şimşekler çakıyordu dudaklarında.
Harmandalı oynayan zambakların.
Uzandım yatağıma öylece seyrettim.
Haz aldım sevgi doldu yüreğim.
Mutlu oldum gerçekten.
Bir gece çaldım dün gece, Felek'ten.

Süleyman Bektaş

Bizde Bir Kalem Verilse

Elimiz var yazmaya
Dilimiz var çözmeye.
Perimiz var ilham vermeye.
Bize de bir kalem verilse.
Gözümüz var görmeye,
Yüzümüz var sürmeye,
Özümüz var Hakk'ı bilmeye
Bize de bir kalem verilse
Yazacak Çok şeyimiz var,
Daha nice eksigimiz var,
Yazmadan unuttuğumuz var,
Bize de bir kalem verilse.
Horlanmayıp selam verilse
İnsanlığın özü durulsa,
Bilinmeyen bir bilene sorulsa.
Bize de bir kalem verilse.
Değerimiz ölçülürse bilinir.
Cevherimiz paslanmıştı silinir.
Aşkımız sanat içindir bilinir.
Bize de bir kalem verilse.
Şevgiliye Mektubumuz.
Üstat sana çok sorumuz.
Yorulmadan kolumuz,
Bize de bir kalem verilse.
Sevgi dolu yüreğimiz,
Erişmektir dileğimiz,
Dile getirsek derdimiz,
Bize de bir kalem verilse.
Derdimizi dinleseler.
Halimizi anlasalar.
Kara cahil demeseler.
Bize de bir kalem verilse.
Sorunları bizde yazsak,
Birlikte çare arasak,
Seviniriz bulursak.
Bize de bir kalem verilse.
Şair olup yazsak şiir,
Belki bir gün kim bilir.
Şair Süleyman denilir.
Bize de bir kalem verilse

Süleyman Bektaş

Çınar

Şu çınarın gölgesine,
Dibindeki çeşmesine,
Suya giden güzeline,
Aşık olmak boşa deyil.

Yaşı nedir bilen olmaz.
Sırrına hiç eren olmaz.
Aşık sever lakin gülmez.
Gözyaşlarım boşa deyil.

Başı göğse erse gerek.
Mevla'm reva verse gerek.
Yolcu mola verse gerek.
Doğru geçmek hoşsa deyil.

Çınar senin derdin nedir?
Yoksa sorun hazanmıdır?
Bu mevsimde yaprak solmaz.
Bu hazırlık kışamıdır?

Süleyman Bektaş

Defter-i Kebir

Niçin son ana bırakılır?
Hak helalleşmek.
Vedalaşmak ağlaşmak.
Bir ömürde sayısız anlar varken.
Bu son anda nahesap.
Tutulurmu defter kitap.
Alacak verecek,
Mirasyediye devredecek,
Gönül hatır, para, pul,
Tarla, takım, mal, mülk,
Haram, helal, batıl, hak.
Yokki zaman defter tutacak.
Devri namümkün ebedi hayata,
Gümrükte işler çok sıkı.
Yasa çıkmazki Hak'kı meclisten;
Gümrük duvarlarını yıkacak.
Götüresin ahiri cihana.
Varını, yoğunu, hesabı carini.
Orada sayıp dökessin.
Orada tutasın defterini.
Bilesin alacağını, vereceğini.

Süleyman Bektaş

Dilek

Gözlerime bak öyle git.
Derdime derman olmasan da.
Bam telime dokun da git.
Aşka ilham olmasan da.
Bir tebessüm bana yeter.
Tatlı dilin duymasam da.
Aşkın yolu buradan geçer.
Gönlüme taht kurmasanda.
N'olur selamını kesme.
Her gün uğrak vermesen de.
Deli poyraz gibi esme.
Nazlı ırmak olmasan da.
Birgün öldüğüm duyarsan,
Bir fatiha esirgeme.
Dualarla adım anarsın,
Kabrime yüz sürmesende.

Süleyman Bektaş

Dörtyolağı

Bir fırtına koptu yüreğimde.
Her yer toz duman.
Bir bulut kalktı dörtyolağızından.
İşte o an durmuştu zaman.
Tüm trafik ışıkları kırmızı.
Sıfır, göstergelerin hızı.
Ambulanslar dizi, dizi.
Lakin sirenler susmuş.
Spot lambaları sönmüş.
Kalp grafiğı düz çizgi.
Şoförleri sarmış ölüm uykusu.
Boş bakışlı kalabalık,
Dörtyolağızında dizi, dizi.
Umudun bittiğı yerde,
Umut olmuş belirsizlik.
Son randevunun verildiğı,
İşte bu dörtyolağızında.

Süleyman Bektaş

Ey zalim yıllar

Duymuştum da, inanmamıştım.
Duyduğumdan da zalimmişsin.
Ey zalim yıllar.
Gençliğimi, ümitlerimi çaldın.
Hedeflerime kara bulut oldun.
Ufkumu daralttın, yolumdan aldın.
Beni yarıyolda koydun.
Ey zalim yıllar.
Ben köyümün yiğidi,
Güreşin, halayın, hele ata binenin en iyisi,
Genç kızların gözdesiydim.
Gençliğimi, ümitlerimi çaldın.
Ey zalim yıllar!
Şarkılardakinden de zalimmişsin.
Ey zalim yıllar!
Sürgün ettin köyümden, şehre saldı.
Bir şehir ki o, sokakları karanlık.
Köşebaşları çok, çok paraya satılık.
Evlerde loş ışıklar, sessiz çığlıklar.
Kapıları hırsızlara aralık.
Donup kaldım ürküttün beni.
Ey zalim yıllar.
Yalnız kaldım. Şehir beni dışladı.
Ümitlerim, ideallerim, hedeflerim vardı.
Elimden tutan, yol gösteren olmadı.
Sığınağım sırdaşım oldu. Kaldırım taşları.
Beni şehirde de rahat bırakmadın,
Ey zalim yıllar.
Sürgün ettin, geri köyüme saldı.
Lakin; köyüm, ocağım yok artık.
Elim avucum boş artık.
Ümitlerim boş, ideallerim yok artık.
Kaygılarım var, geleceğim yok artık.

Süleyman Bektaş

Fekem

Çam kokulu şirin Feke'm
Şana birkaç dize dökem.
Seçim olur söz edilir,
Uğramaz hiç mebus bakan.

Sağlı sollu ırmağıyla,
Engin, yüksek dağlarıyla
Yamacında bağlarıyla
Sümbül kokar şirin Feke'm.

Karacaoğlan burada doğmuş.
Gökçeli'de çadır kurmuş.
Güzelini sazla övmüş,
Şair eder şirin Feke'm.

Irmağı var altın kemer.
Güzelliği övgü değer.
Hizmet edilirse eğer,
Turistiktir şirin Feke'm.

Çınarıyla, gölgesiyle,
Otuz beş köy ve beldesiyle,
Hem seheldir hem de yayla.
Çok yayladan serin Feke'm.

Eski Feke Kalesi'yle,
Serinleten doğasıyla,
Güzelleri iner suya,
Doğalparktır şirin Feke'm.

Süleyman Bektaş

Gel

Gel gönlümde derin yara açmadan.
Sür gel, Bor pazarı geçmeden.
Viran bağın bülbülleri uçmadan.
Barışalım gururuna yenilme.

Dizlerinde derman dile düşmeden.
Gülen gözlerinin ferî geçmeden.
Saçlarına tel, tel aklar düşmeden.
Barışalım gururuna yenilme.

Ağlayıp feryadım göğşe ererken.
Aşkın kadri yüce dağı delerken.
Rüyalarım geceleri bölerken.
Barışalım gururuna yenilme.

Zaman aleyhimize işliyor.
Ozan Çağdaşı senle neler düşünüyor.
Heyecandan iliklerim üşüyor.
Barışalım gururuna yenilme.

Süleyman Bektaş

Gel beraber yürüelim

Harman yeri boş mu kalır?
İki ayrı baş mı olur?
Yalnızlık yoldaş mı olur?
Gel beraber yürüelim.

Yollar uzadıkca uzar.
Tükeniriz azar, azar.
Ayrıldıkca yaram azar.
Gel beraber yürüelim.

El uzatsam geç mi olur?
Selam desem hiç mi olur.
Ayrık otu ilaç mı olur?
Gel beraber yürüelim.

Haydi gel Maraş'a gidek.
Mahzuni'ye selam edek.
Biz bu yola çıktık diyek.
Çağdaşı'ye üstad olur.

Süleyman Bektaş

Görbeyaz

Yine duman çöktü Görbeyaz'ın başına.
Derdim yazsam şu kiyerin taşına.
Yar okurda gidermi ola hoşuna.
Yoksa bencileyin derd-ü zarmı olur.

Yarden haber gelirmi ola yel ile.
Kıy kayası engel olma el ile.
N'olur beni ele verme pul ile.
Al yanında sakla, ister çul eyle.

Göksu gibi ayrı düştüm deryamdan.
Çağlayıp akarım derin sevdamdan.
Elbet birgün kavuşturur yaradan.
Süleyman'ım sen dağları yol eyle.

Süleyman Bektaş

Gözlerin Ummandan Derin

Gözlerin ummandan derin
Bakışların ümitlerim.
Nefesin meltemden serin.
Dol gönlüme ol kaderim.

Gitme n'olur bakışalım.
Gönlümüze akışalım.
Dertlerimizi paylaşalım.
Derman köyde buluşalım.

Süleyman Bektaş

Kadın haklı

Baktım ki ağlıyor.
Yanaştım yanına derdini sordum.
Dedi ki; seni ırgalamaz.
Lakin konuşmadan da duramaz.
Beni cahil yapan anam sormadı.
Beni ele satan babam sormadı.
Canım dedim, kanım verdim, ömrüme ortak ettim,
Bir yastığa baş koyduğum kocam sormadı.
Dedimki; dostun, rehberin olsam...
Dedi ki; dostum seni ırgalamaz.
Gözlerini sildi ve devam etti.
Dedi ki; Ben sürüyüm.
Beni evde güden çoban sormadı.
Ben halkım, türkü yakan ozan sormadı.
Avrupaya gelin oldum,
Duvağım kan revan.
AB' den sorumlu bakan sormadı.
Kadınım Kadından sorumlu bakan sormadı.
Asırlardır gözyaşlarım dinmedi
Kadın hakkı kürsülerden inmedi.
Lakin sahibine verilmedi
Dünyam mutfakla banyodan ibaret.
Tabuları yıkmak mı?
O ne cüret, o ne cesaret.
Tahsilim hoca efendinin dergahı.
İlmim acılarım ve sadakatim.
Kültürüm dişim, tırnağım, saçım, süpürgem.
Eylencem hasretim, acı tecrübelerim.
Varlığım ve sermayem,
Sancılarım ve çocuklarım.
Ne sen sor nede ben söylüyeyim.
Kadınım işte ben buyum.
Ağlarsam ben mutluyum.
Gülersem sen mutlusun.

Süleyman Bektaş

Kaptan kör kamarot sağır

Bir şarkı yazıyorum.
Gözlerine bakarak.
Bir mavi ümit var.
O mahzun gözlerinde.
Coşkun dalgalar üstünde.
Bir köhne teknede,
Sallanırım engin denizde.
Fırtınalı bir aşk okuyorum.
O mavi gözlerinde.
Allah sonumuzu hayır etsin,
Bu açık denizde;
Kaybolmuş pusulamız.
Rotamız belirsiz.

*

Buğulu gözlerin pusula,
Şanslıyım buyana bakarsa.
Kapılmış gidiyoruz,
Bir aşk fırtınasına.
Tayfalar dil bilmez.
Kaptan kör, kamarot sağır.
Gidiyoruz mechule ağır,ağır.
Bilmemki gözlerin nereye bakar?
Aşkınla alabora olmuş,
Kırık dökük, bu köhne tekne,
Bilmemki hangi limana demir atar.

Süleyman Bektaş

Koşmadan yoruldu zannetme

Koşmadan yoruldu zannetme bu beden.
Rüzgar hız keserdi bin metreden.
Yerdeki mendili alırdı eğilmeden.
Daldaki elmaya gerekmezdi merdiven.
Koşmadan yoruldu zannetme bu beden

Gün doğmadan şehre iner,
Gün batmadan göksuyu geçerdi
Çirkini hoş görür yaratan'dan ötürü.
Güzeli gözlerinden seçerdi.
Aşksız yaşlandı zannetme bu beden

Sen biliyormusun bu bilgenin gönlünde,
Ne esmerler ne sarışınlar gizlendi.
Aşka dair nice şarkılar söylendi.
Bunca enerji, bu ömür, nice aşklara tükendi.
Aşkın narına yandı küllendi bu beden.

Süleyman Bektaş

Mavi

Mavilikler gözümün ferî.
Deniz kızı gönlümün yarı.
Derinlerden güverteye çık bari.
Göreyim de gönlüm şenlensin.
* * * * *

Alabora oldu gönül teknem.
Bir aşk fırtınasıyla.
Korlarda yanan yüreğim.
Gömülsün okyanuslara.

Süleyman Bektaş

Platonik Aşk Öyküsü

Tarif edemem ki güzelliğini,
Şiirler yazayım.
Cesaret edemem ki gözlerine,
Saatlerce bakayım.
Gözlerin derin deniz.
Ruhumda kopardığın fırtına,
Attı beni aşkın girdabına.
Saçların deli orman.
Ulaşamam ki, kendimi asayım.
Kaşların uzun ince bir yol türküsü.
Korkarım ki başlamadan bitecek.
Bu platonik aşkın öyküsü.

Süleyman Bektaş

Sessiz Yolcu

Bir yolcu geçti sessiz sedasız.
Omuzlarda taşınıyordu, cansız.
Takip ediyordu insan seli.
Memnun deyildi besbelli,
... bu yolculuktan...
Ne yolcu, ne yollayan ahali.
Ağlıyorlardı deli gibi.
Gidiyordu buralardan aniden.
Dönmemeye ayrılıyordu, aramızdan.
Nice gidenler dönmemiştir bu yoldan.
Ağlayanlar saçını yolanlar vardı,
O kalabalık arasından.
Ne kadersizdi bu yolcu.
Ayrılmıştı sevdiklerine doymadan.
Çekip gidiyordu dönmemeye.
Sevdikleriyle vedalaşmadan.
Nice sevdiklerimiz böyle ayrıldı.
Sessiz sedasız kayboldu aramızdan.
Amansızdır, dönen yok ki bu yoldan.
Birkaç hatıradır, kırık dökük.
Giden dostlardan kalan.
Başka çaremiz yok zaten.
Ruhuna bir fatiha okumaktan.
Birde başucundaki taş:
Falan oğlu/kızı falan,
Ayrıldı aramızdan,
Ruhuna fatiha... diye yazmaktan.

Süleyman Bektaş

Tabuları Devir de Git

Yürü yavrum uğur la git.
Öpücükler savur da git.
Seni yolunda korkutan.
Tabuları devir de git.
Patikada koşacaksın.
Bozkırları aşacaksın.
Vardığına şaşacaksın.
Hayatın yeşil bağına.

Süleyman Bektaş

Uçtumu Dallarındaki Kuşlar

Uçtumu dallarındaki kuşlar.
Neden ıssız ıssız ağaçlar?
Yoksa bu bahçede hazan mı var?
Dökülmüş yapraklar, kurumuş dallar.

Bir zamanlar her seherde bu bahçe,
Şenlenirdi her gün doğan güneşle.
Bülbül gül ile, öterdi serçe.
Hani o mutlu çiftler, sevgililer nerde?

Bülbül neden bu bahçeye darılmış?
Yaprak neden dalda sararıp solmuş?
Yüzünde çizgiler, saçlar ağarmış.
Hani çocukluğun, oyuncağın nerde?
Ya gençliğin, sarı saçlı yavuklun nerde?

Süleyman Bektaş

Üstüme yağmur isterim

Bulutlar üstüme yağmur isterim.
Silinsin duyduğum yersiz hislerim.
Gözyaşlarım ummanda tutulu kalsın.
Silkinip rıhtıma çıkayım artık.

Şimşekler rıhtımdan dağlara çaksın.
Aşk ateşim yarin gönlünü yaksın.
O, vefasız diyen kendine baksın.
Ateş alanından çıkayım artık.

Yağ ki; Silkinip bana döneyim.
Fırtınası dinmiş ummana döneyim.
Beni böyle seven canana döneyim.
Güvenli bir liman bulayım artık.

Süleyman Bektaş

Vildan

Ah Vildan ah!
Aşkımız oldu mutaf.
Seninle hatıralarım,
Bir ömür sürsün isterdim.
Lakin ne umdum ne buldum.
Bir fotoğraf karesinde kaldı sadece.
Deklanşörle patlıyan, bir flaş gibi.
Aşkın hüzmelerini süzdün kalbime.
Seni hissettim her azamda.
Hücrelerimde, kılcaldamarlarımda bile.
Lakin, bir krizle çıktın,
Kurşun gibi, ışın gibi.
Parçaladın lime,lime.
Bıçak gibi dayandın kemiğime.
İşledin iliğime.
Kaıım delik, deşik.
Gönlüm paramparça.
Şilemedim atamadım.
İzin kaldı her parçamda.

Süleyman Bektaş

Yağmur duası

Yağmur yine yağmadı.
Çatlamış şerha, şerha,
Gül kurusu toprak.
Ufuklar karanfil kırmızısı.
Nergisler öksüz.
Yeşillikler aç susuz.
Anne sütüne hasret,
Yeşil gözlü balaban gibi.
Pencereye çıkamaz.
Düğümleir sevinci gırtlığında,
Avazınca haykıramaz.
Bulutlar öksüz.
Hıçkırarak gönlünce ağlayamaz.
Şimşekler çakar,
Öteki kıtalarda.
Hayalimdeki sevgili,
Dolanır yağmur bulutlarıyla,
Öteki dağın ufuklarında.
Dileğim o ki,
Yeterki gelsin,
Ben beklerim,
Saatlerce aylarca,
Malum yerde, yağmur altında.
Lakin korkum o ki,
Bu vuslat yine kaldı,
Bir başka bahara.

Süleyman Bektaş

Yak beni

Sigaranın dumanı ben olayım.
Yak beni yak, savur yellere karşı.
Gönlündeki fırtına seni yıkmasın.
Devir beni devir, sellere karşı.

Götür beni götür yar sana doğru.
Yolun çölden geçse Fizan'a doğru.
Götür beni götür al sana doğru.
Gözyaşlarım akar ummana doğru.

Yükü aşktır bu geminin çaresiz.
Demir almışki limandan sırasız.
Sonu ölüm olsa gider rotasız.
Yelkeni aşktır azgın dalgalara karşı.

Götür beni götür yar sana doğru.
Yolun çölden geçse Fizan'a doğru.
Götür beni götür al sana doğru.
Gözyaşlarım akar ummana doğru.

Dinle! Ey mavi gözlüm, yelken saçlım.
Serenatla ancak sana ulaştım.
Süleyman'ım bensiz sana kavuştum.
Deniz bitmiş, çöl tükenmiş fark etmez.

Süleyman Bektaş

Yalakalık

Sen ne canlar yaktın?
Ne yuvalar yıktın? Yalakalık,
Anasını kızından ayırdın,
Babasını oğlundan.
Padişahı sarayından ettin,
Kralı tahtından.
Sen varken;
Akan sular durmaz. Lakin kirlenir.
Çamurlara batasın, yalakalık,
İnsanlık tarihi kadar eskisin
Hastahane paspası kadar kirli.
Ümraniye çöplüğünde yanasın. Yalakalık,
Liseliler balosunun balonusun.
Masallar sarayının salonusun.
Çakallar meclisinin sözcüsü.
Kafdağında donasın. Yalakalık,
Yalanlardan kurulu dünyan,
Mazlumun ahıdır korkulu rüyan.
Yiğidin kılıcı sana işlemez.
Giyotinle uyuyup ölesin. Yalakalık,
Bürokratin başbelası,
Hırsızın renkli rüyası,
Tavuk kümesinin dışkısı,
Kuş gribinden ölesin. Yalakalık

Süleyman Bektaş